

Список використаних джерел

1. Тахтарова К.А. Прогнозування рівня зайнятості населення України. *Економіка і організація управління*. 2016. № 3. С. 327-332
2. Пономаренко І. В. Особливості функціонування ринку праці України в умовах інтеграції до Європейського Союзу. *Економічний вісник НТУУ «КПІ» : збірник наукових праць*. 2017. № 14. С. 54–60.
3. Ільїн Л. М. Сучасні технології профілювання безробітного населення та можливості їхнього застосування в Україні. *Економіка та держава*. 2015. № 8. С. 82–86.

Світлана Велика

студентка,

Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ**

Інновації на сучасному етапі розвитку економіки є основою досягнення конкурентних переваг. Тому все більше підприємств використовують їх як інструмент підвищення конкурентоспроможності. Впровадження цих інновацій відбувається за допомогою використання концепції управління проектами. На сьогодні управління проектами стало визнаною у всіх розвинених країнах методологією інноваційної діяльності. Всі зміни та нововведення у сферах технології, техніки, управління, виробництва, маркетингу, організаційної структури реалізуються в комплексній програмі, що складається з проектів.

Але ситуація, що склалася в економіці на теперішній момент, вимагає розробки нової стратегії розвитку підприємства та здобування конкурентних переваг, що відображає можливості підприємства в інноваційному розвитку. Основою такого розвитку зазвичай є фундаментальні та прикладні дослідження, дослідно-конструкторські та технологічні розробки, випробування та промислове освоєння нововведень. Проте реалізація цих розробок тепер повинна засновуватися на засадах стратегічного управління інноваціями, яке передбачає чітке обґрунтування стратегічних завдань інноваційного розвитку, оцінку можливостей та ресурсів для їх рішення, аналіз стану розвитку науково-інноваційної сфери і організаційних структур, обґрунтування чинників, які істотно впливають на результати інноваційної діяльності підприємства. Основою ефективності інноваційних проектів стає прогнозування потреби в певних інноваціях, на базі яких розробляються принципово нові прогресивні технології, здійснюється випуск високотехнологічної продукції, розробка прогресивних організаційних і управлінських рішень.

Інноваційний проект – це система взаємопов'язаних цілей і програм їхнього досягнення, що являють собою науково-дослідних дослідно-конструкторських, виробничих, організаційних, фінансових, комерційних й

інших заходів, відповідним чином організованих, оформлених комплектом проектної документації і забезпечуючих ефективного вирішення конкретного науково-технічного завдання (проблеми), вираженого в кількісних показниках, і приводить до інновацій.

Останнім часом все більше підприємств використовує саме проектне управління у своїй господарській діяльності для вирішення тих чи інших завдань соціально-економічного і техніко-економічного розвитку. Базовою категорією концепції управління проектами є «проект». Існує багато трактувань цієї категорії, зокрема вона може визначатися як задум (проблема, задача), засоби його реалізації (вирішення) або цілі реалізації (результати вирішення). Серед великого розмаїття проектів окремо можна виділити інноваційні проекти. На підприємстві вони можуть бути формою управління інноваційною діяльністю, що представляє собою складну систему взаємообумовлених і взаємопов'язаних цілей. Також інноваційні проекти можуть представляти собою процес здійснення інновацій, тобто послідовність наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових та комерційних заходів що приводять до інновацій, і водночас комплект документів, які необхідні для досягнення цілей проекту. Інноваційні проекти складаються з ряду елементів, основними з яких є цілі і завдання, комплекс проектних заходів, організації виконання цих заходів в обмежений період часу й у рамках заданої вартості і якості та ін. Реалізацію цих проектів забезпечують їх учасники, які поєднуються в конкретні групи. Це замовники, інвестор, керівник проекту та його команда, постачальники, підтримуючі системи та ін. Різноманіття можливих цілей і завдань науково-технічного розвитку визначає і розмаїтість видів інноваційних проектів, які об'єднуються в інноваційні програми. Тому проблемам управління цими інноваційними проектами та програмами на підприємстві останнім часом приділяється дуже багато уваги. Також розроблене на рівні держави правове забезпечення впровадження інновацій на підприємствах, у тому числі й у вигляді інноваційних проектів. Загального визначення поняття «управління інноваційними проектами» не існує, тому воно розглядається у трьох аспектах: як систему функцій, який полягає у реалізації усіх функцій на підприємстві, як процес прийняття управлінських рішень, що являє собою виконання визначеної послідовності взаємозалежних етапів, і як організаційну систему, яка характеризується визначеною організаційною структурою. Управління інноваційними проектами відбувається у відповідності з рядом певних принципів та у трьох основних формах організації управління інноваційними проектами: послідовної, паралельної та інтегральної. Остання може мати функціональну, проектну або матричну структуру. Вибір такої форми організації залежить від особливостей діяльності самого підприємства.

Проте в силу складної фінансової ситуації на більшості підприємств існує потреба здійснювати вибір між низкою інноваційних проектів. В теорії є багато методик та методів їх відбору. Порівняння варіантів проекту і вибір кращого з них можливо проводити з використанням наступних кількісних методів: чистого дисконтованого доходу чи очікуваного інтегрального ефекту, індексу

прибутковості, внутрішньої норми прибутковості, строку окупності. При використанні показників для порівняння різних проектів (варіантів проекту) вони повинні бути доведені до порівнянного вигляду і можуть визначатися за мінімумом наведених витрат. Також доцільне використання якісного підходу при порівнянні проектів, який оцінює стратегічну ефективність нововведення в плані отримання довгострокових переваг.

Список використаних джерел

1. Глушенкова А. Особливості управління інноваційними проектами у сфері телекомунікацій та інформатизації. *Економіка. Менеджмент. Бізнес.* 2015. № 4 (14). С. 72-77.
2. Головінов О. М. Інноваційна активність і інноваційні процеси в національній економіці. *Економіка та держава.* 2013. № 6. С. 4-8.
3. Лубкей Н. П. Теоретичні аспекти управління інноваційним проектом на вітчизняних підприємствах. *Глобальні та національні проблеми економіки.* 2018. Вип. 23. С. 252-255.
4. Брич В.Я., Федірко М.М., Артемчук Т.О. Трансформація організаційної структури енергокомпанії. *Економічний аналіз.* 2017. Т. 27. №. 3. С. 166-172.
5. Брич В. Я., Гевко Б. Р. Проблеми застосування сонячної енергії в сфері житловокомунального господарства. *Інноваційна економіка.* 2016. №. 1-2. С. 152-157.